

Маркіна Лідія Леонідівна

доцент кафедри соціально-гуманітарних
дисциплін юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат педагогічних наук, доцент

ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК РОЗБУДОВИ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ

Останніми роками громадськість України почала глибше усвідомлювати роль патріотичного виховання у розбудові правової держави. Сьогодні у нашому суспільстві саме патріотизм став консолідуючим фактором духовного відродження країни.

Патріотизм, як моральне почуття висловлює прагнення людини зробити свою Вітчизну більш міцною, могутньою, процвітаючою, а також готовність самовіддано захищати й розбудовувати її.

Сучасне патріотичне виховання повинно бути гнучкою, саморегулюючою структурною системою, котра здатна постійно перебудовуватися протягом часу і трансформуватися в конкретних умовах демократичних перетворень суспільства. Формування соціальної відповідальності людини за долю своєї Батьківщини можливе лише за умов зміщення морально-повчального аспекту патріотичного виховання на змістовно-конструктивний аспект.

Патріотичне виховання як перспективне суспільне явище утверджує відданість батьківщини, любов до рідної землі, пошану до національних та культурно-історичних традицій українського народу, забезпечує життєву наступність між старшими та молодшими поколіннями.

Від того, яким увійде у самостійне життя молоде покоління, наскільки активно воно братиме участь у суспільному житті, розв'язанні завдань, які нині ставляться перед суспільством, значною мірою залежить ефективність процесу розбудови правової держави.

Особливо важливим є героїко-патріотична спрямованість молоді, її морально-психологічний настрій, прагнення до засвоєння принципів, норм народної моралі.

У народній правотворчості верховенство завжди належало моральним цінностям як найвищим духовним надбанням українського народу. Багатство і самобутність живих джерел права допоможе досягнути так зване звичаєве право – норми поведінки людей, засновані на народній моралі, традиціях, звичаях і досвіді предків. Поведінка мешканців численних сіл і хутірців на українській землі, взаємостосунки з земляками та родичами, сімейне життя, виховання дітей визначалися нормами і правилами, які мали статус і значення неписаного закону життєдіяльності. Народне звичаєве право так чи

інакше торкалося всіх боків життя людини, формувало механізми, що стабілізували суспільство [1, с. 129 – 132].

Відчуття пращурівський корінь суцього смислу правої держави допоможе вивчення українського козацтва як культурно-історичного феномена. Козацька педагогіка в системі загальнолюдських цінностей завжди ставила на перше місце права людини, її свободу і відповідні їм традиції виховання. Провідники національно-визвольного козацького руху розуміли, що патріотичне виховання – це могутня і непоборна сили в боротьбі за права і свободу народу. Палкій український патріотизм козаків був могутнім стимулом до державотворчого і незалежного життя.

Перша в світі демократична Конституція гетьмана Пилипа Орлика – є унікальним незвичайним явищем європейської державної і правозахисної думки.

Отже, багатомісячній досвід свідчить, що український народ здавна прагнув до правового суспільства. Кращі здобутки народної правотворчості збагачують і доповняють один одного, надають поштовх до подальшого осмислення проблем, пов'язаних з утвердження Вітчизни як правової держави.

Зацікавленість у зміцненні й розвитку демократичної правової держави, вміння цивілізовано відстоювати свої права і свободи, сприяючи громадянському миру і злагоді в суспільстві, - обов'язкові ознаки справжнього патріотизму. Зрозуміло, що існує пряма залежність між вихованням патріотів держави і розбудовою правової держави.

Спостерігається безпосередній зв'язок сучасних процесів державотворення зі стратегічними підходами до розвитку патріотичного виховання.

Література

1. Супруненко В.П. Ми – українці: У 2 кн.; - Дніпропетровськ: ВАТ «Дніпрокнига», 1999. Кн.1.

Момот Альона Ігорівна

студентка 2-го курсу юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ НОРМ МІЖНАРОДНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА У НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ

У наш час виділити національну систему права стало майже неможливо, оскільки практично всі держави беруть участь у міжнародних відносинах та повинні узгоджувати своє внутрішнє право з правом міжнародним. Саме тому виникає потреба в аналізі основоположних засад вітчизняної правової системи, зокрема у кримінальному праві, яке повинне стати інструментом